

“Το δαχτυλίδι του προφήτη”

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#)

Θαυμαστά γεγονότα από την ζωή του αγίου Συμεών του Θεοδόχου

Η μετάφραση της Παλαιάς Διαθήκης των Εβδομήκοντα

Ογδόντα περίπου χρόνια πριν από τη γέννηση του Χριστού ήταν κάποιος βασιλιάς Έλληνας ειδωλολάτρης και μαθηματικός που λεγόταν **Πτολεμαίος**.

Αυτός ήθελε να κάνει κάτι εξαιρετικό που κανένας βασιλιάς δεν το είχε κάνει μέχρι τότε για να μείνει το όνομά του αθάνατο. Για να το πετύχει αυτό, κάποιοι φιλόσοφοι του πρότειναν να γράψει στους Εβραίους να του στείλουν τα πέντε βιβλία που τους είχε παραδώσει ο Μωϋσής (την Πεντάτευχο) και τα υπόλοιπα δεκαεννέα βιβλία του εβραϊκού νόμου. [...] Όμως τα βιβλία ήταν γραμμένα στα εβραϊκά και οι φιλόσοφοι πρότειναν στον Πτολεμαίο να γράψει και τρίτη επιστολή στους Εβραίους να τους στείλουν διδασκάλους για να τα εξηγήσουν στην

Τότε οι Εβραίοι έστειλαν **εβδομήντα διδασκάλους** που ήξεραν και τις δύο

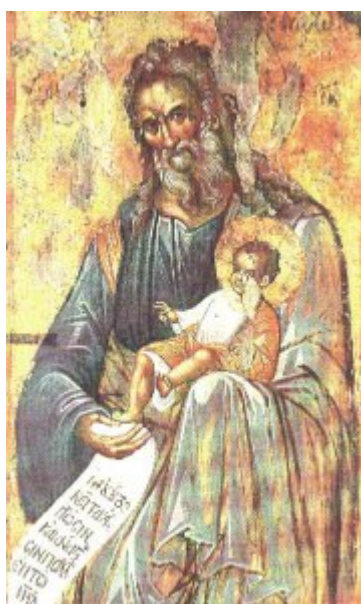
γλώσσες, εβραϊκά και ελληνικά για να εξηγήσουν τα βιβλία. Ο Πτολεμαίος τους υποδέχτηκε με τιμές και έπειτα τους έβαλε σε εβδομήντα δωμάτια μαζί με εβδομήντα Έλληνες διδασκάλους, από δύο σε κάθε δωμάτιο, τον ένα Εβραίο και τον άλλο Έλληνα. Στη συνέχεια πρόσταξε να τους δίνουν βασιλικά φαγητά και να μη δουν ο ένας τον άλλο μέχρις ότου να μεταφράσουν τα βιβλία. Όταν μετά από αρκετό καιρό τελείωσαν τη μετάφραση, τα βιβλία αυτά των εβδομήντα ζευγών των διδασκάλων **συμφωνούσαν σε όλα, κατά τρόπο θαυμαστό, χωρίς να έχουν μιλήσει καθόλου μεταξύ τους** όσο χρόνο τα έγραφαν.

Ο Συμεών και η "αμφιβολία" του- η θαυμαστή εύρεση το δακτυλιδιού

Ανάμεσα σε αυτούς τους Εβραίους διδασκάλους ήταν και ο Συμεών, αυτός που μετά από πολλά χρόνια δέχθηκε τον Χριστό στην αγκαλιά του. Καθώς επέστρεφαν οι διδάσκαλοι αυτοί στην πατρίδα τους, στο δρόμο μιλούσαν για το περιεχόμενο αυτών των βιβλίων, κι ο Συμεών είπε: «Εγώ, ερμηνεύοντας τον προφήτη Ησαΐα, είδα να λέει ότι μία Παρθένος πρόκειται να γεννήσει υιό και θα τον ονομάσουν Εμμανουήλ που σημαίνει ο Θεός μαζί μας. Όμως πως είναι δυνατό παρθένος να γεννήσει ή πως είναι δυνατό Θεός να γεννηθεί; δεν πιστεύω να γίνει αυτό, ποτέ».

(Ο άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς γράφει στον *Πρόλογο της Αχρίδος*: ...έφτασε στο επίμαχο σημείο της προφητείας. Αυτό του προκάλεσε σύγχυση και, στην αμηχανία του, **πήρε ένα μαχαιρίδιο για να αφαιρέσει την λέξη "παρθένος" και να την αντικαταστήσει με την ελληνική λέξη "νεάνις"**. Αμέσως όμως άγγελος του Θεού παρουσιάστηκε και εμπόδισε τον Συμεών από το εγχείρημα αυτό, εξηγώντας του ότι η προφητεία ήταν αληθής και ορθά γραμμένη [...])

Τότε ξαφνικά δέχτηκε ράπισμα (χαστούκι) σαν ένα αόρατο χέρι να τον

χτύπησε και μια φωνή ακούστηκε να του λέει: «Και θα τον δεις τον Χριστό και θα τον πιάσεις με τα χέρια σου».

Προχωρώντας οι διδάσκαλοι έφθασαν σε ένα ποτάμι και εκεί ο Συμεών βγάξει το δαχτυλίδι του και το ρίχνει μέσα στο νερό λέγοντας: «**Αν είναι αλήθεια όλα αυτά, τότε κι εγώ να βρω πάλι το δαχτυλίδι μου**». Το βράδυ αγόρασαν ψάρια από μια πόλη που ήταν κοντά στο ποτάμι για να φάνε και μέσα στο ψάρι που πήρε ο Συμεών να κόψει βρήκε το δαχτυλίδι του.

Τότε πια πίστεψε και από τότε περίμενε πότε να δει το Χριστό βρέφος για να τον πάρει στην αγκαλιά του. Όταν γέρασε και έγινε πάνω από εκατόν δέκα χρονών τότε αξιώθηκε να δει Εκείνον που επιθυμούσε και ζητούσε η ψυχή του. Με ποιό τρόπο όμως δέχθηκε το Χριστό μας το λέει το Ιερό Ευαγγέλιο:

Η Υπαπαντή : συμβολισμοί και προφητείες

Ο μωσαϊκός νόμος έλεγε ότι αν το πρώτο παιδί που γεννούσε μία γυναίκα ήταν αγόρι, έπρεπε να αφιερωθεί στο Θεό. Έπρεπε λοιπόν, σύμφωνα με το Νόμο να παρουσιαστεί στο Ναό σαράντα μέρες μετά τη γέννησή του και να προσφερθεί θυσία στο Θεό **ένα ζευγάρι τρυγόνια ή ένα ζευγάρι μικρά περιστέρια** (επειδή αυτά τα θεωρούσαν καθαρώτερα από όλα τα άλλα πουλιά). [Το ένα από τα δύο το σκότωναν και το άλλο το άφηναν ελεύθερο. **Αυτό συμβόλιζε τις δύο φύσεις του Χριστού**, ότι δηλαδή ο Χριστός ήταν και Θεός και άνθρωπος, και ως άνθρωπος πέθανε πάνω στο σταυρό ενώ ως Θεός παρέμεινε αθάνατος.] Έτσι λοιπόν σύμφωνα με το Νόμο η Παναγία και ο Ιωσήφ πήραν τον Ιησού σαράντα μέρες μετά τη γέννησή Του όταν συμπληρώθηκε ο χρόνος καθαρισμού τους και τον έφεραν στα Ιεροσόλυμα, στο Ναό του Σολομώντα, για να τον αφιερώσουν στο Θεό και να προσφέρουν θυσίας ένα ζευγάρι τριγόνια ή δύο μικρά περιστέρια.

Τότε ο γέροντας ιερέας ο δίκαιος Συμεών, που είχε λάβει από το Πνεύμα το Άγιο την πληροφορία ότι δε θα πεθάνει προτού να δει το Σωτήρα του κόσμου, το Μεσσία Χριστό, βρέθηκε στο Ναό οδηγημένος από το Άγιο Πνεύμα και Τον δέχτηκε

στην αγκαλιά του. Ευχαρίστησε και δόξασε το Θεό λέγοντας:

«Νῦν ἀπολύεις τόν δοῦλον Σου, Δέσποτα, κατά τό ρῆμα Σου ἐν εἰρήνῃ. ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τό σωτήριόν Σου, ὃ ἠτοίμασας κατά πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν. φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καί δόξαν λαοῦ Σου Ἰσραήλ».(Τα λόγια που είπε ο Συμεών όταν είδε και πήρε στην αγκαλιά του το Χριστό είναι ο ύμνος που ακούμε να λέει ο ιερέας στο τέλος κάθε Εσπερινού).

Ο Ιωσήφ και η Μαρία θαύμαζαν για όσα λέγονταν γι' αυτό το παιδί. Ο Συμεών τους ευλόγησε και είπε (λόγια προφητικά) στη Μαρία, τη μητέρα του Ιησού:

«Αυτός θα γίνει αιτία να καταστραφούν ή να σωθούν πολλοί Ἰσραηλίτες. Θα είναι σημεῖο αντιλεγόμενο, για να φανερωθούν οι πραγματικές διαθέσεις πολλών. όσο για σένα, ο πόνος για το παιδί σου θα διαπεράσει την καρδιά σου σαν δίκκοπο μαχαίρι.» **(Αυτά τα λόγια σήμαιναν πως** όσοι δεν πιστέψουν στο Χριστό ως Σωτήρα του κόσμου θα χαθούν ενώ όσοι θα τον πιστέψουν αυτοί θα σωθούν και θα αναστηθούν. Και θα 'ναι αιτία να φανερωθούν ποιοί πραγματικά αγαπούν το Χριστό και ποιοί όχι. Και για την Παναγία προφήτησε τον πόνο που θα ένιωθε όταν θ' αντίκρυζε τον Υιό και Θεό της γυμνό πάνω στο Σταυρό κι έπειτα νεκρό στον τάφο. Και ο πόνος θα ήταν τόσο δυνατός σαν να τρυπούσε μαχαίρι την καρδιά της, παρόλο που ήξερε ότι ο Χριστός θα αναστηθεί.)

Μετά από αυτό ο δίκαιος Συμεών γεμάτος αγαλλίαση (χαρά) κοιμήθηκε ειρηνικά κι αντάλλαξε έτσι την επίγεια πρόσκαιρη ζωή με την ουράνια και αιώνια.

αποσπάσματα από το κείμενο Η Υπαπαντή του Κυρίου του ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗΣ ΚΑΤΗΧΗΤΩΝ/ΤΡΙΩΝ από το:[http://neotita.gr/](http://neotita.gr) **και από τον Πρόλογο της Αχρίδος του αγ. Νικολάου Βελιμίροβιτς, μήνας Φεβρουάριος, σ.25-26) αντιγραφή κειμένου και επιμέλεια ανάρτησης:**Alexia-momyof6

Πηγή: yiorgosthalassis.blogspot.com